

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1899 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ἀρεῖλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις των.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Προκειμένον νὰ καταληφθῇ ἑλληνικὴ τὴν ἐκκλησίαν ὑπὸ τῶν βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ ἢ νὰ ἀποσικιρτήσῃ κοινότης τις ἐκ τῶν κόλπων τοῦ πατριαρχείου συγκινεῖται ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἡ δημοσιογραφία ὑποφύων διαμαρτυρίας. Ἀφοῦ δὲ πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ ἀπώλεια αὕτη διὰ τὸν ἑλληνισμὸν ὕπνος γλυκὺς καταλαμβάνει τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἑλλήνων καὶ ἀπλῶς πάλιν ὁ πέπλος τῆς αἰσιοδοξίας ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων. Μάλιστα θὰ ἐπιτελεσθῇ καὶ νέον πρᾶξι-κόπημα ἐξεγερόμεθα πάλιν μετ' ὠνὰς ἀπελπισίας: αἱ Μακεδονία χάνεται· ὁ δεῖνα δεσπότης ἡγοράσθη ὑπὸ τῶν βουλγάρων καὶ ὅλας τὰς ἐνεργείας του ὑπὲρ αὐτῶν στρέφει εἰς ἐνέματα ἐν ἡ Μακεδονία δὲν εἶνε ἑλληνικὴ.

Αὕτη εἶνε ἡ ἐργασία ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας· φωναὶ πατριωτικαί, λόγοι, λόγοι καὶ τίποτε ἄλλο. Τὸ πολὺ-πολὺ πού δυνάμεθα νὰ πράξωμεν εἶνε νὰ συγκροτήσωμεν καὶ κανένα συλλαλητήριον καὶ νὰ διακηρύξωμεν εἰς τὴν οἰκουμένην ὅτι ἡ Μακεδονία εἶνε ἑλληνικὴ χώρα, ὅτι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἦτο Ἕλληνας, ὅτι κακῶς οἱ βούλγαροι ἀποφάνονται, ὅτι ὁ Κύριλλος καὶ Μεθόδιος εἶνε βούλγαροι καὶ ὄχι Ἕλληνες.

Ἐνῶ οὕτω νοθεύωμεν σκεπτόμεθα περὶ Μακεδονίας οἱ Σέρβοι περισυλλέγουσιν τοὺς ἑλληνοπαῖδας, τοὺς ἀπόρους, τοὺς εἰσάγουσιν εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἰδρυθεῖσαν σχολήν, ἀπαγορεύουσιν πλέον εἰς αὐτοὺς νὰ ὁμιλῶσι τὴν ἑλληνικὴν καὶ ὑπόσχονται εἰς τοὺς γονεῖς των, ἐὰν ἀποδεχθῶσι καὶ αὐτοὶ τὸν σερβισμόν, νὰ καταστήσωσιν αὐτοὺς καὶ τὰ τέκνα των εὐτυχεῖς, ἀξάνουσι τοὺς ὁπαδοὺς των καὶ ἐγείρουσιν ἀξιώσεις ἐκεῖ ὅπου οὔτε εἰς σέρβος ὑπάρχει. Οἱ βούλγαροι συστηματικῶς ἐργαζόμενοι ἐγκαθιδρύονται εἰς τὸ μέσον ἀνθρώπων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, φέρουσι εἰς αὐτὰς τὴν διχόνοιαν, κατορθώνουν νὰ ἀρπάσωσι τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπιτυχάνουν τέλος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκουν, κατορθώνουν νὰ ἀποσπάσωσι καὶ ὁλοκληροῦς κοινότητας. Ὁ συντάκτης τοῦ «Νεολόγου», ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν Μακεδονίαν ἔδωκε πλήρη εἰκόνα τῆς ἐπικρατούσης ἐκεῖ καταστάσεως. Κατὰ τὴν ἀντίληψίν του οἱ βούλγαροι ἐργάζονται καὶ δὲν κοιμῶνται, ἐργάζονται μετὰ αὐτῶν τὰς δυνάμεις, καταβάλλουν ὑπερανθρώπους ἐργασίας καὶ σπεύρουσιν πανταχοῦ χρῆμα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὅσον ἄγονος καὶ ἂν εἶνε ὁ ἀγρὸς ὃν καλλιεργοῦσιν ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπιφέρει καρποὺς. Ἔως τώρα κατάρθρωσαν νὰ φθάσωσιν ἡμᾶς κατὰ τὸ ἐν τρίτον· μετὰ 5—10 ἔτη δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐξισωθῶμεν. Ἐκεῖ συνάπτεται ἄγων κρατερὸς περὶ τοῦ ποῖος θὰ ὑπερτερῇ, ὁ Ἕλληνας, ὁ βούλγαρος, ὁ σέρβος ἢ ὁ ρωμῦνος. Εἰς τὰ Βιτώλια δὲ καὶ αὐτὰ τὰ καφενεῖα καὶ ξενοδοχεῖα διαιροῦνται κατ' ἐθνικότητας, ὁ Ἕλληνας δὲν μεταβαίνει εἰς κατὰστημα βουλγαροφρονούντος, ὁ σέρβος εἰς ξενοδοχεῖον ρωμῦνοφρονούντος, οὔτε χαιρετῶνται καθ' ὁδὸν οἱ μὴ ὁμοφρονούντες. Συμπίπτει πολλάκις ὁ πατὴρ νὰ εἶνε Ἕλληνας, ὁ εἰς υἱὸς βουλγαρόφρων, ὁ ἕτερος ρουμανίζων καὶ ἐχθρὸς τοῦ βουλγαρόφρονος ἀδελφοῦ. Πῶς κατωρθώθη οἱ υἱοὶ Ἕλληνας πατρός νὰ εἶνε βουλγαρόφρονες καὶ ρωμουνίζοντες; Βεβαίως διὰ τῆς ἐργασίας τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φρονοῦν ὅτι τὸ μακεδονικὸν ζήτημα θὰ λυθῇ πολὺ ταχέως καὶ εὐχερῶς. Τούναντίον φρονούμεν ὅτι ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις θὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς ἐὰν θέλωμεν νὰ μὴ ἴδωμεν καταστρεφόμενον τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον νὰ ἐργασθῶμεν πάσῃ θυσίᾳ. Μετὰ μίαν δεκαετίαν, ἐὰν ἀρῇσωμεν τὰ πράγματα νὰ δι-εξάγωνται ἐλαττωματικῶς ὅπως σήμερον, τὸ ἡμισυ τῆς Μακεδονίας θὰ εἶνε βουλγαρικόν. Τὰ ὁμιλοῦντα τὴν βουλγαρικὴν ἄλλ' ἔχοντα ἑλληνικὰ φρονήματα χωρία θὰ κατορθώσωσιν οἱ βούλγαροι νὰ τὰ κατατάξωσι μετὰ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, τὴν δὲ νέαν γενεάν θὰ ποτίσωσιν ἐκ γενετῆς μετ' ὁφνημάτων καὶ αἰσθημάτων βουλγαρικῶν. Παντὶ σθένει δὲ προσπαθοῦσι νὰ ἐγκατασταθῶσι καὶ περὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐξαγοράζοντες τσιφλίκια καὶ μεταβάλλοντες ταῦτα εἰς βουλγαρικὰ κέντρα. Οὕτως ἐξῆλθεν τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου οὐδεὶς βούλγαρος ὑπῆρχεν, ἐγκατέστησαν κώμην βουλγαρικὴν καὶ αὐρίον ὅταν γεννηθῇ ζήτημα θὰ μᾶς εἴπωσι—«σταθῆτε διότι εἰς Θεσσαλονίκην εἶνε καὶ βούλγαροι».

Ἡμεῖς ἐγκαταλείψαμεν τὰ πάντα εἰς τὴν τύχην των· ἐγκαταλείψαμεν ἀνεῦ προστασίας τὸ οἰκουμένικόν πατριαρχεῖον, ἐγκαταλείψαμεν τὰ ἐν Μακεδονίᾳ προξενεῖα εἰς ἀδεξίους χεῖρας. Δὲν ἔχομεν οὔτε ἓνα σύλλογον ὅστις νὰ συλλέγῃ χρήματα πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐν Ἡπείρῳ, Μακεδονίᾳ καὶ Ἀλβανίᾳ κοινοτήτων. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Ἀλβανο-Μακεδονικὸν κομητᾶτον, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγων μηνῶν συνέστη, ἠρκέσθη εἰς δύο-τρὶς συνεδριάσεις τῶν μελῶν, καὶ εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν πατριωτικῶν λόγων τῶν μελῶν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Τίποτε. Ὅταν ἀνηγγέλθῃ ἡ σύστασις τοῦ κομητᾶτου τοῦτου ἀπεριφράστως εἶπομεν ὅτι τίποτε δὲν θὰ κάμῃ. Μακρὰ πείρα περὶ τὴν μελέτην τῶν ἐν Ἑλλάδι προσώπων καὶ πραγμάτων μᾶς ἐπεισεν, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σκεφθῶσι σοβαρῶς οἱ ἀναλαμβάνοντες τοιαῦτα ἔργα, ἢ καὶ ὁσάκις σκεφθῶσι σκέπτονται τόσον στραβὰ ὥστε προτιμότερον εἶνε νὰ μὴ σκέπτονται καθόλου. Ἀκούει τις αἴφνης ἐν Ἑλλάδι σοβαροῦς ὁπωσδήποτε ἀνδρὸς νὰ λέγωσι—«πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν μετὰ τῶν Ἀλβανῶν συνεννόησιν»· λέγουσι δὲ ταῦτα ἐξ ἀγαθῆς πάντοτε προαιρέσεως νομίζοντες ὅτι εἶνε πρᾶγμα πάρα πολὺ εὐκὸν καὶ προβαίνουν εἰς τὰς ἀνοήτους ταύτας σκέψεις ἐξ ἀγαθοπιστίας, διότι ἀγνοοῦσι τὸ παρελθόν, ἀγνοοῦσιν ὅποιαν πικρὰν πείραν ἔχουσιν οἱ Ἀλβανοὶ τοιαύτης ἀποπειρᾶς εἰς παρῳχημένας ἐποχὰς καὶ πῶς νῦν σκέπτονται.

Πολλὰ ζητήματα δύνανται εὐχερῶς νὰ λυθῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ χρειάζεται ἐργασία· μόνον διὰ τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας δυνάμεθα νὰ ἐπιβληθῶμεν καὶ νὰ ἐλπίσωμεν διὰ τὸ μέλλον. Μόνον διὰ τῆς ἐργασίας δυνάμεθα νὰ ἐμπνεύσωμεν ἐμπιστοσύνην καὶ θάρρος. Ἀλλὰ χρειάζεται εἰς ἡγήτης τῆς τοιαύτης ἐργασίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἡ κομόπολις Νεοχώριον.—Πῶς κατηρτίσθη τὸ βουλγαρικὸν κόμμα.—Αἱ βουλγαρικαὶ ἐνέργειαι.—Τὸ ἀποτέλεσμα.—Ἡ Ἑλληνικὴ ἀδιαφορία.

Ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐδημοσιεύθη εἰδήσις ἔχουσα τὴν προέλευσιν τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι ἐν τῷ παρ' αὐτῇ χωρίῳ Νεοχωρίῳ ἐπῆλθε συμπλοκὴ μετὰ βουλγάρων καὶ Σέρβων ἐνεκα κατοχῆς τοῦ ναοῦ καὶ ὅτι ἡ Πύλη πρὸς κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν διέταξε τὸ κλείσιμον τοῦ ναοῦ.

Φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ἀρμοδίων ὅτι ὁ ναυγᾶς ἐκεῖ δὲν γίνεται μετὰ βουλγάρων καὶ Σέρβων (ὡς λέγει ἡ σκοπίμως ὡς φαίνεται παρὰ Σλάβου τινὸς σταλεῖσα εἰδήσις, πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει») ἀλλὰ μετὰ Ἑλλήνων.

Τὸ Νεοχώριον δὲν εἶνε χωρίον, ἀλλὰ κομόπολις κεῖται πρὸς Β. τῆς Θεσσαλονίκης ἀπέχει δ' αὐτῆς 1 1/2 ὥραν. Μετὰ 1000 οἰκίας ἀριθμεῖ περὶ τὰς 6. χιλιάδας κατοίκους. Ἐχει μίαν καὶ μόνην Ἑλληνὴν Ἐκκλησίαν, διατηρεῖ δὲ δύο ἀνθηρότατα ἑλλ. σχολεῖα, ἐν τῶν ἀρρένων καὶ τὸ ἕτερον τῶν θηλέων εἰς 5 φοιτῶσι περίπου 500 μαθηταί.

Οἱ κάτοικοι ὡς ἐκ τῆς ἐνδυμασίας των διακρίνονται εἰς δύο, εἰς Ἀγραφιῶτας οἵτινες ἐγκατεστάθησαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, καὶ εἰς αὐτόχθονας (ὡς ἐκ τῆς ἐνδυμασίας των Πασβάνοι ὀνομαζόμενοι). Ἐν γένει καὶ Ἀγραφιῶται καὶ Πασβάνοι πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς ὁμιλοῦν καὶ ἐτέρων γλῶσσων ἥτις εἶνε κρῖμα λέξεων ἑλληνικῶν, τουρκικῶν, ἀλβανικῶν, βλαχικῶν καὶ σχεδὸν ὀλιγίστων βουλγαρικῶν (ἂν μᾶς ἐπιτρέπηται νὰ τὴν ὀνομάσωμεν βουλγαρικὴν γλῶσσαν ἐκείνην ἥτις ὁμιλεῖται εἰς τινὰ κεντρικὰ μέρη τῆς Μακεδονίας, καθ' ὅτι ὄχι μόνον εἰς Νεοχωρίτης, ἀλλ' οὐδὲ εἰς Μακεδῶν ἔστω καὶ τῆς βορειοτέρας Μακεδονίας, δύναται νὰ συνενοηθῇ μετὰ ἑνα Βούλγαρον τῆς Ἐλευθέρας Βουλγαρίας εἰς Βουλγαρομακεδονικὴν γλῶσσαν).

Τὸ φρόνημα ἀνεξαιρέτως ἀπάντων τῶν Νεοχωριτῶν εἶνε ἑλληνικώτατον, ἦθη καὶ ἔθιμα γνήσια Ἑλληνικά, τὰ μόνα ἄσμάτα των εἶνε τὰ ἡρωικά τοῦ 21, τοῦ Διάκου, τοῦ Κολοκοτρώνη, ἡ πτώσις τῆς Κασσάνδρας κτλ. Τὸ δὲ περιέργον εἶνε (καὶ πρὸς αἶσχος τῶν τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἑλληνίδων αἰτίνας πιθηκίζουσι εἰς τὰ ἐκ τῆς Δύσεως) τὸ νὰ ἰδῇτε καὶ νὰ ἀκούσῃτε αὐτὰς τὰς Πασβάνους μετὰ πᾶσι πάθος (ἀλλὰ καὶ μετὰ δακρύων κατόπιν τῶν συμβάντων τοῦ 97) νὰ τραγοῦσιν τοῦ Μάρκου τὸ τραγούδι. «... Μὴ σκεθῇτε τοὺς τούρκους βρὲ παιδιὰ! τ' εἶνε πολλὰς χιλιάδας, πολλὰ ναι καὶ τὰ πρόβατα μὰ τὰ διασκορπίζ' ὁ λύκος.»

Ἐκ τῶν κατοίκων τὰ 2/3 εἶνε ἀθεοποιοὶ καὶ εἶνε διεσπαρμένοι καθ' ὁμάδας ἐν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ, Μετ' Ἀσία ἰδίως ὅμως ἐν Βουλγαρίᾳ, καθ' ὅτι ὁ βούλγαρος ἐνεκα τοῦ χονδροῦ πνεύματός του εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐπάγγελμα ἐπιδίδεται ἐκτὸς τῆς Γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ κατασκευάζῃ κλειδοπινᾶκια (κοινῶς γαβάνια), ταμπούραδες, πεπὲρι κόκκινον, καὶ νὰ περιάγουν τὰς ἀρκούδας. Οἱ λοιποὶ Νεοχωρίται ἀσχολοῦνται εἰς διαφόρους ἄλλας εὐγενεῖς ἐργασίας καὶ ἰδίως εἰς τὴν λεπτοεργασίαν καὶ καλλιέργειαν τῶν ἀνθέων.

Ἀλλ' ἐπέμεινε ἡ ἀνθρᾶ καὶ ἀκμάζουσα

αὐτὴ Ἑλληνικὴ κομπολις ἔνεκα τῆς βαθυμίας καὶ ἀνικανότητος τῶν Ἑλλήνων Προξένων Θεσσαλονίκης ναυπηγῆσαι καὶ ὑποκύβη εἰς τὰ ἀπορροπία καὶ βδελυρὰ δίκτυα τοῦ Σλαβισμού καὶ οὕτω οἱ ἐν ἀρμονίᾳ ζῶντες καὶ προοδευόντες Νεοχώριται, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀπορροπίας καὶ βδελυρίας τῆς ἀπορροπίας οὐδὲ εἰς ἀλλήλοσφαιγίας καὶ ἐμπρησμούς. Ἰδοὺ πῶς τὰ καταφέρουν οἱ χονδρικοὶ Βούλγαροι: μάθαιτε τὸ σῆμα τῶν εὐφρεῖς Ἑλλήνων, σῆμα οὕτως κότες διὰ τὴν λειψυδρίαν τῆς πρωτεύουσας, διὰ τὰς ἐδρας τῶν Νομαρχῶν, διὰ τὰς ἐκατομ. τοῦ Συγγρού, πῶς καὶ πῶς νὰ τὰ διαθέτῃτε, μετὰ τὰς ἐκατομ. ταῦτα φέρεται ὕδωρ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἀφῆσαν τὴν Μακεδονίαν εἰς τὴν τύχη τῆς, εἰς τὴν λύσαν τῶν Βουλγάρων. Σὰς ἐρωτᾷ ἂν ὁ Συγγρός δὲν ἀπέθνησκε; τί θὰ ἐκάνετε τότε ὡς μεγαλειόβουλοι Ἀθηναῖοι!

Οἱ Βούλγαροι μὴ ἔχοντες βάσιν εἰς τὴν εὐφυΐαν τῶν καταθέτουσιν χρήμα ἄφρονον, ἄνδρας ἱκανοὺς, ἀκαταπονήτους εἰς τὸ ἔργον τῶν. Ἐνῷ ἡμεῖς οἱ Ἑλλήνες τί πράττομεν; μετὰ τὴν μεγαλὴν εὐφυΐαν μας, οὐδέν.

Ἄλλ' ἔδω ἀρμύζει ὁ μῦθος τῆς χελώνης καὶ τοῦ λαγοῦ, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται ὡς φαίνεται εἰς τὸν Μακρὸν δρόμον, ὁ λαγὸς ὁρατὸς ἀπ' ἐξ ὧν εἰς τὴν ταχύτητά του ἀπ' ἐξ ὧν εἰς τὴν βραδύτητα τοῦ ἀνταγωνιστοῦ του, φθάσας εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ἐκοιμήθη ὀλίγον, ἀνὰ μίαν δὲ καὶ ἐξακολούθησας τὸν δρόμον διὰ τερματίων ἀμαύτων ἔφθασε μὲν εἰς τὸ σημεῖον ἄλλ' ἐκεῖ εὗρε καὶ τὴν χελώνην.

Οἱ ἐργαζόμενοι Νεοχώριται ἐν Βουλγαρίᾳ πρὸ πολλῶν ἐτῶν παρεκκλίνοντες ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅπως ἡγεμονίαν εἰς τὴν Νεοχωρίᾳ ἰδιαιτέραν βουλγαρ. κόμμα, καὶ δι' ἐξόδου τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐγείρωσι σχολεία καὶ ἐκκλησίαν, εἰς ἃ νὰ διδάσκῃται ἡ βουλγαρικὴ ἄλλ' οὗτοι ἔμενον σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὰ πατροπαράδοτα. Ἄλλ' ἡ ἀγροπικὴ βουλγαρικὴ Πολιτικὴ πρὸς ἐπιτελεῖν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐνώπιον οὐδενὸς ὀπισθοχωρεῖ· μηχανεύεται δὲ τὸ ἐξῆς. Οἱ πλείστοι τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐργαζομένων Νεοχωρίτων καθ' ἑκάστον χειμῶνα ἐπιστρέφουσιν εἰς Νεοχώριον καὶ διαμένοντες πλησίον τῶν οἰκογενειῶν τῶν μέχρι Μαρτίου, ὅποτε αὐτοὶ ἐπιστρέφουσιν ἐν Βουλγαρίᾳ διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐργασίας τῶν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα πολλοὶ τούτων ἦλθον εἰς Νεοχώριον, κατὰ Μάρτιον ἐξεκίνησαν πάλιν διὰ Βουλγαρίαν, παρουσιασθέντες δὲ ἐνώπιον τοῦ Βουλγαροῦ πράκτορος ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅπως ἐπιστρέψωσι τὰ διαβατήριά των· οὗτος τοῖς εἶπε· προτὶ κτίσῃτε ἐκκλησίαν βουλγαρικὴν ἐν Νεοχωρίᾳ δεκτοὶ εἰς Βουλγαρίαν δὲν εἴσθε; ἄλλ' οὗτοι, καίτοι ὁ πράκτωρ δὲν ἐπεκύρισε τὰ διαβατήριά των, ἐτρέψαν εἰς τὴν διὰ Βουλγαρίαν ἄγρουν· φθάσαντες δὲ εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος δὲν ἐγένοντο δεκτοί. Ἐναγκασθέντες δὲ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των καὶ ἐξέθεσαν εἰς τοὺς πατρίδας των τὴν στάσιν τῶν βουλγάρων. Ἡ κοινότης ἀπέλυσεν ἀναφορὰν παρακλητικὴν εἰς τὸν ὑπουργεῖον τῶν Κων/πόλεως. Τὸ ὑπουργεῖον διεμαρτυρήθη διὰ τὴν στάσιν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ πράκτορος μεθ' ὃ ἡναγκάσθη ὁ πράκτωρ νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ διαβατήρια τούτων. Ἄλλ' οὗτοι ἄμα ἔφθασαν εἰς Βάρναν καὶ ἐπαρουσίασαν τὰ διαβατήριά των εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὑποτὸ ἀστυνομίᾳ τοῖς ἀντιγρεῦθι αὐτοῖς νὰ ἐξέλθωσι τοῦ ἀστυνομίου. Παρεκάλεισαν, ἱκέτευσαν νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ μετὰ τὸν 10 ἡμέρας προθεσμίαν διαμονῆς ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ ὅπως ἐκπονήσωσι τὰ πράγματα των, τοὺς ἵππους των, τὰ κάρρα των, τὰ ἰδιώκτητά των καὶ ὅσα των, ἄλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Εἶπε δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ βουλγαρὸς ἀστυνόμος ὅτι, ἂν δὲν συμμορφώθῃτε μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ πράκτορος Θεσσαλονικῆς βουλγαρικῶν ἔδαφος δὲν θὰ πατήσῃτε καὶ τὰ πράγματά σας θὰ ἀπολεσθῶσι.

Οὗτοι εἶπαν· τῷ ἀστυνομίᾳ ὅτι ἡμεῖς εἰμεθα 10 ἕως 15 ἄνθρωποι καὶ δὲν θὰ τὰ καταρτίσωμεν αὐτοί.

Σεῖς κουνήθητε ὀλίγον καὶ ἄς μὴ τὸ καταρτίωσιν μὴ σὰς μέλει.

— Ἄν κουνήθωμεν θὰ μᾶς σκοτώσουν οἱ πατριῶταί μας.

— Ἄς σὰς σκοτώσουν· ἡμεῖς θὰ πρέψωμεν τὰς οἰκογενείας σας καὶ θὰ χορηγώμεν εἰς αὐτὰς σύνταξιν. Σεῖς μόνον κουνήθητε, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος.

Ἀκούετε Ἑλλήνες πῶς ἐργάζονται οἱ βούλγαροι καὶ τί μέσα διαθέτουσιν.

Μετὰ β' διαμαρτυρήσαν τὸν ὑπουργεῖον πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν αὐτὴ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει γνώσιν τούτων καὶ τὰ πράγματα ἔμειναν οὕτως ὡς ἐπὶ.

Ἀπολέσαντες λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὰ κεφάλαιά των καὶ περιελθόντες εἰς ἐσάτην ἐνδεῖαν, ἐν τῇ ἀπογνώσει τῶν ἀπεπειρήσθων ὅπως σχηματίσωσιν ἐκ τῶν συγγενῶν τῶν κόμματα βουλγαρικὸν καὶ καταλάβωσι τὸν ναόν. Ἡ Πύλη πρὸς τὸ παρὸν διέταξε τὸ κλεισίμα τῶν ναοῦ ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ κοινότης θὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνάγκη τοῦ ναοῦ ὡς ἐκ τούτου αἱ ταραχαὶ καὶ διαπληκτικαὶ θὰ αὐξήσωσιν· ἡ Πύλη διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὰς τὰς σκοτούρας, εἰς μὲν τὴν μίαν μερίδα θὰ δώσῃ τὸν ναόν (ὑποθεσίᾳ δὲ ὅτι εἰς τοὺς Ἑλλήνας θὰ δώσῃ τὸν ὑφιστάμενον ναόν εἰς δὲ τοὺς κατ' ἀνάγκη βουλγαρίζοντας Ἑλλήνας θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνέγερσιν ἑτέρου ναοῦ καὶ οὕτω οἱ βούλγαροι ἐπιτυχάνουσι τοῦ σκοποῦ των.) Οὕτω ἐργάζονται οἱ βούλγαροι ἐν τῇ ἐκ τῶν Ἑλλήνων Προξένων οὐδὲς ποτε ἐπεσεκλήθη αὐτὸ τὸ πρῶτον τῆς Θεσσαλονικῆς. Ἐνῷ οἱ Προξένοι τῆς Σερβίας καὶ Ῥωμανίας δὲν διατάζουν οὐδὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἐκκλησιαστικὴν Χαλκιδικὴν νὰ ταξιδεύουν χάριν προσλητικῶν.

Προξένοι! τῶν συμπεριόντων ὅτινας ἀνελάθετε νὰ διασώσῃτε καὶ διεκδικήσῃτε τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ὑποδούλῃ Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ἐν τῇ μαρτυρικῇ Μακεδονίᾳ ἥτις πανταχόθεν καταπιεσμένη ὑπὸ βδελυρῶν καὶ βδελύχων ἐχθρῶν, θέλετε νὰ σώσῃτε τὴν ἀνθρωπότητα ταύτην κομπολιπὸν ἀπὸ τὰ δίκτυα τοῦ Σλαβισμού οὐδὲν ἄλλο ἔχετε νὰ πράξῃτε παρὰ τὸ νὰ δώσῃτε εἰς τοὺς ἐξ ἀνάγκης βουλγαρίζοντας τούτους Ἑλλήνας ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι ἐν περὶ ὧν δὲ ὅλος, ὀλίγον δὲ ὅλος (καὶ ταῦτα οὐχὶ διαρεῖν ἄλλα μετὰ τῶν κατ' ἐξῆς) δὲν νῦν στεροῦνται κεφαλῶν καὶ ἐνα ἐργάζονται ὅστις νὰ ἀγοράζῃ τὴν ἀσθενοῦσαν παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ ὁποῦ ἡ κυβέρνησις νὰ ἐισπράττῃ τὰ ἐνοίκια διὰ τὸ ὅρος καὶ τὸ δάσος, καὶ ἐστὶ βέβαιον ὅτι τὰ σχέδια καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν βουλγάρων θὰ ναναγνήσκων ὡς αἱ στρατιὰ τοῦ Φαραὼν.

Ἄσχος! Ἄσχος ὁ Ἑλληνας! οἱ βούλγαροι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ νὰ κατακτοῦσιν ἔδαφος, ἔδαφος τὸ ὅποιον κατεσπάθῃ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὸ ὅποιον ἐποτίσῃ μετὰ τὸ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων αἷμα κατὰ τὸ 1821, 1854, 79, 96. Νῆλ ἄσχος καὶ ἄρα ἐκ μέρους τῶν προγόνων μας, ὅτι ἐν ἡμέραις πονηρὰς ὅπου τῇ Δύσει ἐπῆρσαν ἀπὸ τὴν σπάθην τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Δύσεως γονυπετίσθη καὶ κρέμονται ῥαβδίζοντες τὰ κρῖνα τῶν ἐνδοξῶν Σουλτάνων, ἐκεῖνοι οἱ μάρτυρες καὶ ἐνδοξοὶ πρόγονοι μας οἱ ἀνεκέντροι καὶ προστασίας διέσωσαν τὸ ἐθνικὸν σκάφος, ἀπὸ κατέρρευσιν τὴν δόξαν τοῦ νομιζομένου λέντος καὶ κατέδειξαν ἐν τῇ καταπεπληγμένῃ Εὐρώπῃ ὅσον κατὰ μέτρον ἔλκων ἐτοιμοθάνατον.

Ὀνόμας Ἑλλάς! ἄρχεται διατρέχεται ἀπὸ μεθρία μέχρι Ὀσμυλίων. Καίτοι νὰ σωφρονισθῇ καὶ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων διότι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς θὰ κληθῇτε ὅπως διεκδικήσῃτε τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ι. Π. Μ.

— Ἄν κουνήθωμεν θὰ μᾶς σκοτώσουν οἱ πατριῶταί μας.

— Ἄς σὰς σκοτώσουν· ἡμεῖς θὰ πρέψωμεν τὰς οἰκογενείας σας καὶ θὰ χορηγώμεν εἰς αὐτὰς σύνταξιν. Σεῖς μόνον κουνήθητε, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος.

Ἀκούετε Ἑλλήνες πῶς ἐργάζονται οἱ βούλγαροι καὶ τί μέσα διαθέτουσιν.

Μετὰ β' διαμαρτυρήσαν τὸν ὑπουργεῖον πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν αὐτὴ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει γνώσιν τούτων καὶ τὰ πράγματα ἔμειναν οὕτως ὡς ἐπὶ.

Ἀπολέσαντες λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὰ κεφάλαιά των καὶ περιελθόντες εἰς ἐσάτην ἐνδεῖαν, ἐν τῇ ἀπογνώσει τῶν ἀπεπειρήσθων ὅπως σχηματίσωσιν ἐκ τῶν συγγενῶν τῶν κόμματα βουλγαρικὸν καὶ καταλάβωσι τὸν ναόν. Ἡ Πύλη πρὸς τὸ παρὸν διέταξε τὸ κλεισίμα τῶν ναοῦ ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ κοινότης θὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνάγκη τοῦ ναοῦ ὡς ἐκ τούτου αἱ ταραχαὶ καὶ διαπληκτικαὶ θὰ αὐξήσωσιν· ἡ Πύλη διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὰς τὰς σκοτούρας, εἰς μὲν τὴν μίαν μερίδα θὰ δώσῃ τὸν ναόν (ὑποθεσίᾳ δὲ ὅτι εἰς τοὺς Ἑλλήνας θὰ δώσῃ τὸν ὑφιστάμενον ναόν εἰς δὲ τοὺς κατ' ἀνάγκη βουλγαρίζοντας Ἑλλήνας θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνέγερσιν ἑτέρου ναοῦ καὶ οὕτω οἱ βούλγαροι ἐπιτυχάνουσι τοῦ σκοποῦ των.) Οὕτω ἐργάζονται οἱ βούλγαροι ἐν τῇ ἐκ τῶν Ἑλλήνων Προξένων οὐδὲς ποτε ἐπεσεκλήθη αὐτὸ τὸ πρῶτον τῆς Θεσσαλονικῆς. Ἐνῷ οἱ Προξένοι τῆς Σερβίας καὶ Ῥωμανίας δὲν διατάζουν οὐδὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἐκκλησιαστικὴν Χαλκιδικὴν νὰ ταξιδεύουν χάριν προσλητικῶν.

Προξένοι! τῶν συμπεριόντων ὅτινας ἀνελάθετε νὰ διασώσῃτε καὶ διεκδικήσῃτε τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ὑποδούλῃ Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ἐν τῇ μαρτυρικῇ Μακεδονίᾳ ἥτις πανταχόθεν καταπιεσμένη ὑπὸ βδελυρῶν καὶ βδελύχων ἐχθρῶν, θέλετε νὰ σώσῃτε τὴν ἀνθρωπότητα ταύτην κομπολιπὸν ἀπὸ τὰ δίκτυα τοῦ Σλαβισμού οὐδὲν ἄλλο ἔχετε νὰ πράξῃτε παρὰ τὸ νὰ δώσῃτε εἰς τοὺς ἐξ ἀνάγκης βουλγαρίζοντας τούτους Ἑλλήνας ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι ἐν περὶ ὧν δὲ ὅλος, ὀλίγον δὲ ὅλος (καὶ ταῦτα οὐχὶ διαρεῖν ἄλλα μετὰ τῶν κατ' ἐξῆς) δὲν νῦν στεροῦνται κεφαλῶν καὶ ἐνα ἐργάζονται ὅστις νὰ ἀγοράζῃ τὴν ἀσθενοῦσαν παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ ὁποῦ ἡ κυβέρνησις νὰ ἐισπράττῃ τὰ ἐνοίκια διὰ τὸ ὅρος καὶ τὸ δάσος, καὶ ἐστὶ βέβαιον ὅτι τὰ σχέδια καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν βουλγάρων θὰ ναναγνήσκων ὡς αἱ στρατιὰ τοῦ Φαραὼν.

Ἄσχος! Ἄσχος ὁ Ἑλληνας! οἱ βούλγαροι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ νὰ κατακτοῦσιν ἔδαφος, ἔδαφος τὸ ὅποιον κατεσπάθῃ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὸ ὅποιον ἐποτίσῃ μετὰ τὸ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων αἷμα κατὰ τὸ 1821, 1854, 79, 96. Νῆλ ἄσχος καὶ ἄρα ἐκ μέρους τῶν προγόνων μας, ὅτι ἐν ἡμέραις πονηρὰς ὅπου τῇ Δύσει ἐπῆρσαν ἀπὸ τὴν σπάθην τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Δύσεως γονυπετίσθη καὶ κρέμονται ῥαβδίζοντες τὰ κρῖνα τῶν ἐνδοξῶν Σουλτάνων, ἐκεῖνοι οἱ μάρτυρες καὶ ἐνδοξοὶ πρόγονοι μας οἱ ἀνεκέντροι καὶ προστασίας διέσωσαν τὸ ἐθνικὸν σκάφος, ἀπὸ κατέρρευσιν τὴν δόξαν τοῦ νομιζομένου λέντος καὶ κατέδειξαν ἐν τῇ καταπεπληγμένῃ Εὐρώπῃ ὅσον κατὰ μέτρον ἔλκων ἐτοιμοθάνατον.

Ὀνόμας Ἑλλάς! ἄρχεται διατρέχεται ἀπὸ μεθρία μέχρι Ὀσμυλίων. Καίτοι νὰ σωφρονισθῇ καὶ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων διότι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς θὰ κληθῇτε ὅπως διεκδικήσῃτε τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ι. Π. Μ.

— Ἄν κουνήθωμεν θὰ μᾶς σκοτώσουν οἱ πατριῶταί μας.

— Ἄς σὰς σκοτώσουν· ἡμεῖς θὰ πρέψωμεν τὰς οἰκογενείας σας καὶ θὰ χορηγώμεν εἰς αὐτὰς σύνταξιν. Σεῖς μόνον κουνήθητε, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος.

Ἀκούετε Ἑλλήνες πῶς ἐργάζονται οἱ βούλγαροι καὶ τί μέσα διαθέτουσιν.

Μετὰ β' διαμαρτυρήσαν τὸν ὑπουργεῖον πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν αὐτὴ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει γνώσιν τούτων καὶ τὰ πράγματα ἔμειναν οὕτως ὡς ἐπὶ.

Ἀπολέσαντες λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὰ κεφάλαιά των καὶ περιελθόντες εἰς ἐσάτην ἐνδεῖαν, ἐν τῇ ἀπογνώσει τῶν ἀπεπειρήσθων ὅπως σχηματίσωσιν ἐκ τῶν συγγενῶν τῶν κόμματα βουλγαρικὸν καὶ καταλάβωσι τὸν ναόν. Ἡ Πύλη πρὸς τὸ παρὸν διέταξε τὸ κλεισίμα τῶν ναοῦ ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ κοινότης θὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνάγκη τοῦ ναοῦ ὡς ἐκ τούτου αἱ ταραχαὶ καὶ διαπληκτικαὶ θὰ αὐξήσωσιν· ἡ Πύλη διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὰς τὰς σκοτούρας, εἰς μὲν τὴν μίαν μερίδα θὰ δώσῃ τὸν ναόν (ὑποθεσίᾳ δὲ ὅτι εἰς τοὺς Ἑλλήνας θὰ δώσῃ τὸν ὑφιστάμενον ναόν εἰς δὲ τοὺς κατ' ἀνάγκη βουλγαρίζοντας Ἑλλήνας θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνέγερσιν ἑτέρου ναοῦ καὶ οὕτω οἱ βούλγαροι ἐπιτυχάνουσι τοῦ σκοποῦ των.) Οὕτω ἐργάζονται οἱ βούλγαροι ἐν τῇ ἐκ τῶν Ἑλλήνων Προξένων οὐδὲς ποτε ἐπεσεκλήθη αὐτὸ τὸ πρῶτον τῆς Θεσσαλονικῆς. Ἐνῷ οἱ Προξένοι τῆς Σερβίας καὶ Ῥωμανίας δὲν διατάζουν οὐδὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἐκκλησιαστικὴν Χαλκιδικὴν νὰ ταξιδεύουν χάριν προσλητικῶν.

Προξένοι! τῶν συμπεριόντων ὅτινας ἀνελάθετε νὰ διασώσῃτε καὶ διεκδικήσῃτε τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ὑποδούλῃ Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ἐν τῇ μαρτυρικῇ Μακεδονίᾳ ἥτις πανταχόθεν καταπιεσμένη ὑπὸ βδελυρῶν καὶ βδελύχων ἐχθρῶν, θέλετε νὰ σώσῃτε τὴν ἀνθρωπότητα ταύτην κομπολιπὸν ἀπὸ τὰ δίκτυα τοῦ Σλαβισμού οὐδὲν ἄλλο ἔχετε νὰ πράξῃτε παρὰ τὸ νὰ δώσῃτε εἰς τοὺς ἐξ ἀνάγκης βουλγαρίζοντας τούτους Ἑλλήνας ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι ἐν περὶ ὧν δὲ ὅλος, ὀλίγον δὲ ὅλος (καὶ ταῦτα οὐχὶ διαρεῖν ἄλλα μετὰ τῶν κατ' ἐξῆς) δὲν νῦν στεροῦνται κεφαλῶν καὶ ἐνα ἐργάζονται ὅστις νὰ ἀγοράζῃ τὴν ἀσθενοῦσαν παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ ὁποῦ ἡ κυβέρνησις νὰ ἐισπράττῃ τὰ ἐνοίκια διὰ τὸ ὅρος καὶ τὸ δάσος, καὶ ἐστὶ βέβαιον ὅτι τὰ σχέδια καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν βουλγάρων θὰ ναναγνήσκων ὡς αἱ στρατιὰ τοῦ Φαραὼν.

Ἄσχος! Ἄσχος ὁ Ἑλληνας! οἱ βούλγαροι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ νὰ κατακτοῦσιν ἔδαφος, ἔδαφος τὸ ὅποιον κατεσπάθῃ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὸ ὅποιον ἐποτίσῃ μετὰ τὸ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων αἷμα κατὰ τὸ 1821, 1854, 79, 96. Νῆλ ἄσχος καὶ ἄρα ἐκ μέρους τῶν προγόνων μας, ὅτι ἐν ἡμέραις πονηρὰς ὅπου τῇ Δύσει ἐπῆρσαν ἀπὸ τὴν σπάθην τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Δύσεως γονυπετίσθη καὶ κρέμονται ῥαβδίζοντες τὰ κρῖνα τῶν ἐνδοξῶν Σουλτάνων, ἐκεῖνοι οἱ μάρτυρες καὶ ἐνδοξοὶ πρόγονοι μας οἱ ἀνεκέντροι καὶ προστασίας διέσωσαν τὸ ἐθνικὸν σκάφος, ἀπὸ κατέρρευσιν τὴν δόξαν τοῦ νομιζομένου λέντος καὶ κατέδειξαν ἐν τῇ καταπεπληγμένῃ Εὐρώπῃ ὅσον κατὰ μέτρον ἔλκων ἐτοιμοθάνατον.

Ὀνόμας Ἑλλάς! ἄρχεται διατρέχεται ἀπὸ μεθρία μέχρι Ὀσμυλίων. Καίτοι νὰ σωφρονισθῇ καὶ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων διότι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς θὰ κληθῇτε ὅπως διεκδικήσῃτε τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ι. Π. Μ.

— Ἄν κουνήθωμεν θὰ μᾶς σκοτώσουν οἱ πατριῶταί μας.

— Ἄς σὰς σκοτώσουν· ἡμεῖς θὰ πρέψωμεν τὰς οἰκογενείας σας καὶ θὰ χορηγώμεν εἰς αὐτὰς σύνταξιν. Σεῖς μόνον κουνήθητε, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος.

Ἀκούετε Ἑλλήνες πῶς ἐργάζονται οἱ βούλγαροι καὶ τί μέσα διαθέτουσιν.

Μετὰ β' διαμαρτυρήσαν τὸν ὑπουργεῖον πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν αὐτὴ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει γνώσιν τούτων καὶ τὰ πράγματα ἔμειναν οὕτως ὡς ἐπὶ.

Ἀπολέσαντες λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὰ κεφάλαιά των καὶ περιελθόντες εἰς ἐσάτην ἐνδεῖαν, ἐν τῇ ἀπογνώσει τῶν ἀπεπειρήσθων ὅπως σχηματίσωσιν ἐκ τῶν συγγενῶν τῶν κόμματα βουλγαρικὸν καὶ καταλάβωσι τὸν ναόν. Ἡ Πύλη πρὸς τὸ παρὸν διέταξε τὸ κλεισίμα τῶν ναοῦ ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ κοινότης θὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνάγκη τοῦ ναοῦ ὡς ἐκ τούτου αἱ ταραχαὶ καὶ διαπληκτικαὶ θὰ αὐξήσωσιν· ἡ Πύλη διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὰς τὰς σκοτούρας, εἰς μὲν τὴν μίαν μερίδα θὰ δώσῃ τὸν ναόν (ὑποθεσίᾳ δὲ ὅτι εἰς τοὺς Ἑλλήνας θὰ δώσῃ τὸν ὑφιστάμενον ναόν εἰς δὲ τοὺς κατ' ἀνάγκη βουλγαρίζοντας Ἑλλήνας θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνέγερσιν ἑτέρου ναοῦ καὶ οὕτω οἱ βούλγαροι ἐπιτυχάνουσι τοῦ σκοποῦ των.) Οὕτω ἐργάζονται οἱ βούλγαροι ἐν τῇ ἐκ τῶν Ἑλλήνων Προξένων οὐδὲς ποτε ἐπεσεκλήθη αὐτὸ τὸ πρῶτον τῆς Θεσσαλονικῆς. Ἐνῷ οἱ Προξένοι τῆς Σερβίας καὶ Ῥωμανίας δὲν διατάζουν οὐδὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἐκκλησιαστικὴν Χαλκιδικὴν νὰ ταξιδεύουν χάριν προσλητικῶν.

Προξένοι! τῶν συμπεριόντων ὅτινας ἀνελάθετε νὰ διασώσῃτε καὶ διεκδικήσῃτε τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ὑποδούλῃ Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ἐν τῇ μαρτυρικῇ Μακεδονίᾳ ἥτις πανταχόθεν καταπιεσμένη ὑπὸ βδελυρῶν καὶ βδελύχων ἐχθρῶν, θέλετε νὰ σώσῃτε τὴν ἀνθρωπότητα ταύτην κομπολιπὸν ἀπὸ τὰ δίκτυα τοῦ Σλαβισμού οὐδὲν ἄλλο ἔχετε νὰ πράξῃτε παρὰ τὸ νὰ δώσῃτε εἰς τοὺς ἐξ ἀνάγκης βουλγαρίζοντας τούτους Ἑλλήνας ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι ἐν περὶ ὧν δὲ ὅλος, ὀλίγον δὲ ὅλος (καὶ ταῦτα οὐχὶ διαρεῖν ἄλλα μετὰ τῶν κατ' ἐξῆς) δὲν νῦν στεροῦνται κεφαλῶν καὶ ἐνα ἐργάζονται ὅστις νὰ ἀγοράζῃ τὴν ἀσθενοῦσαν παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ ὁποῦ ἡ κυβέρνησις νὰ ἐισπράττῃ τὰ ἐνοίκια διὰ τὸ ὅρος καὶ τὸ δάσος, καὶ ἐστὶ βέβαιον ὅτι τὰ σχέδια καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν βουλγάρων θὰ ναναγνήσκων ὡς αἱ στρατιὰ τοῦ Φαραὼν.

Ἄσχος! Ἄσχος ὁ Ἑλληνας! οἱ βούλγαροι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ νὰ κατακτοῦσιν ἔδαφος, ἔδαφος τὸ ὅποιον κατεσπάθῃ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὸ ὅποιον ἐποτίσῃ μετὰ τὸ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων αἷμα κατὰ τὸ 1821, 1854, 79, 96. Νῆλ ἄσχος καὶ ἄρα ἐκ μέρους τῶν προγόνων μας, ὅτι ἐν ἡμέραις πονηρὰς ὅπου τῇ Δύσει ἐπῆρσαν ἀπὸ τὴν σπάθην τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Δύσεως γονυπετίσθη καὶ κρέμονται ῥαβδίζοντες τὰ κρῖνα τῶν ἐνδοξῶν Σουλτάνων, ἐκεῖνοι οἱ μάρτυρες καὶ ἐνδοξοὶ πρόγονοι μας οἱ ἀνεκέντροι καὶ προστασίας διέσωσαν τὸ ἐθνικὸν σκάφος, ἀπὸ κατέρρευσιν τὴν δόξαν τοῦ νομιζομένου λέντος καὶ κατέδειξαν ἐν τῇ καταπεπληγμένῃ Εὐρώπῃ ὅσον κατὰ μέτρον ἔλκων ἐτοιμοθάνατον.

Ὀνόμας Ἑλλάς! ἄρχεται διατρέχεται ἀπὸ μεθρία μέχρι Ὀσμυλίων. Καίτοι νὰ σωφρονισθῇ καὶ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων διότι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς θὰ κληθῇτε ὅπως διεκδικήσῃτε τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ι. Π. Μ.

— Ἄν κουνήθωμεν θὰ μᾶς σκοτώσουν οἱ πατριῶταί μας.

— Ἄς σὰς σκοτώσουν· ἡμεῖς θὰ πρέψωμεν τὰς οἰκογενείας σας καὶ θὰ χορηγώμεν εἰς αὐτὰς σύνταξιν. Σεῖς μόνον κουνήθητε, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος.

Ἀκούετε Ἑλλήνες πῶς ἐργάζονται οἱ βούλγαροι καὶ τί μέσα διαθέτουσιν.

Μετὰ β' διαμαρτυρήσαν τὸν ὑπουργεῖον πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν αὐτὴ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει γνώσιν τούτων καὶ τὰ πράγματα ἔμειναν οὕτως ὡς ἐπὶ.

Ἀπολέσαντες λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὰ κεφάλαιά των καὶ περιελθόντες εἰς ἐσάτην ἐνδεῖαν, ἐν τῇ ἀπογνώσει τῶν ἀπεπειρήσθων ὅπως σχηματίσωσιν ἐκ τῶν συγγενῶν τῶν κόμματα βουλγαρικὸν καὶ καταλάβωσι τὸν ναόν. Ἡ Πύλη πρὸς τὸ παρὸν διέταξε τὸ κλεισίμα τῶν ναοῦ ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ κοινότης θὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνάγκη τοῦ ναοῦ ὡς ἐκ τούτου αἱ ταραχαὶ καὶ διαπληκτικαὶ θὰ αὐξήσωσιν· ἡ Πύλη διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὰς τὰς σκοτούρας, εἰς μὲν τὴν μίαν μερίδα θὰ δώσῃ τὸν ναόν (ὑποθεσίᾳ δὲ ὅτι εἰς τοὺς Ἑλλήνας θὰ δώσῃ τὸν ὑφιστάμενον ναόν εἰς δὲ τοὺς κατ' ἀνάγκη βουλγαρίζοντας Ἑλλήνας θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνέγερσιν ἑτέρου ναοῦ καὶ οὕτω οἱ βούλγαροι ἐπιτυχάνουσι τοῦ σκοποῦ των.) Οὕτω ἐργάζονται οἱ βούλγαροι ἐν τῇ ἐκ τῶν Ἑλλήνων Προξένων οὐδὲς ποτε ἐπεσεκλήθη αὐτὸ τὸ πρῶτον τῆς

υπουργείω του η δευτέρα εκ Καλαμών αφιχθεῖσα ἐπιτροπή του Σταφιδικοῦ Συνδέσμου, ὅπως ἐνεργήσῃ κατὰ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν ἐν τῇ Βουλῇ ὑποβληθησομένου σταφιδικοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ καταστρεπτικὸν διὰ τοὺς σταφιδο- παραγωγούς τῆς Μεσσηνίας. Εἰς τὸν κ. ὑπουρ- γὸν ἡ ἐπιτροπή ἀνέπτυξε τὸ ὑπόμνημα αὐτῆς, ἐξηγήσασα τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους θεωρεῖ τὸ νομοσχέδιον ἀσύμφορον.

— Δι' ἐγράφου τῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἡ Κρητικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν προβῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας τῆς Κρήτης. Ὁ κ. Σιμόπουλος παρήγγειλεν εἰς τὰ τελωνιακὰ τμή- μα νὰ παρασχεθῶν πᾶσαι αἱ ζητούμεναι λε- πτομέρειαι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὰ μέλη τῆς ἐν Πειραιῇ ἰδρυθείσης Ἡπειρωτικῆς ἀδελφότητος ἀνῆλθον εἰς 90 καὶ καθ' ἑκάστην προ- στίθενται νέα τοιαῦτα πολλοὶ δὲ καὶ ἐξ Ἀθηνῶν ἐ- νεγράφησαν καὶ θὰ ἐγγραφῶσιν ἐτι περισσότεροι, διότι τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐργάζονται πολὺ δραστήριως. Τοιοῦτοτρόπως τὸ Κέντρον τῆς Ἡπειρωτικῆς δράσεως μεταφέρεται εἰς Πειραιᾶ ἐξ αἰτίας δυο τριῶν φωνα- σκῶν, οἵτινες ἤθελον πάντοτε νὰ ἐκμεταλλεῦνται τὰ Ἡπειρωτικὰ ζητήματα. Καὶ αἱ εἰσπράξεις τῶν συν- δρομῶν ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν. Καθ' ἣν ἡμέ- ραν ἐγέναντο αἱ ἀρχαιρεσίαι εἰσπράχθησαν, ἐκ δικαι- ωμάτος ἐγγραφῆς μόνον, 300 περίπου δραχμαὶ διότι ἐκεῖ δὲν πυνθύνει αἱ ψευταῖς τῶν ἐν Ἀθήναις γνω- στῶν ὑποκειμένων.

— Αφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κων/πολιν ὁ κ. Ἀντ. Σούρλας ἐκ Κων/πόλεως δὲ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λουτράκιον ὁ κ. Ἰω. Γκιόχας.

— Τὸ συμβούλιον τῆς Ριζαρείου ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς προέβη εἰς ἐκλογὴν τριῶν ὑποψηφίων συμ- βούλων εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀοιδί-μου Ἀναστασίου Ζίνη καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστη- μίου κτλ. Κατὰ τὴν γενομένην ψηφοφορίαν ἐπλεο- ψήφισαν οἱ κ. Ἀθανάσιος Ζίνης ἀνεψιὸς τοῦ ἐκλει- πόντος, Κωνσταντῖνος Δούμας καὶ Ἀναστάσιος Στού- πης. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων τὸ ὑπουργεῖον δικαιούται νὰ διορίσῃ τὸν ἕνα διὰ Β' Δ.

— Ἀφίκετο ἐκ Καβάλλας ὁ ἐκ Λαϊστῆς Ἀντώ- νιος Ράφτης ἰατρός.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (23 Μαΐου) ἐτελέ- σθη ἐν τῷ ἐν Λαοίᾳ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀχιλλεῖου πᾶς ὁ δῆμον μνημόσυνον, ὑπὸ τοῦ ἐκκλησι- αστικοῦ συμβουλίου τοῦ ναοῦ τούτου, ὑπὲρ ἀναπαύ- σεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον αὐτοῦ ἡμῶν πόλεμον πεσόντων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων, ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἡπείρῳ καὶ Κρήτῃ. Ἐν αὐτῷ παρευ- ρέθησαν ἅπαναι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρ- χαί, ὡς καὶ πολλοὶ πολῖται.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Τρικκάλοις, ὁ ἐκ Μετσόβου τῆς Ἡπείρου ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης Δη- μήτριος Καλῆς, καταλιπὼν τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς συγ- γενέσι λύπην ἀπαρηγόρητον.

— Απεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Μονοδενδρίῳ τοῦ Ζαγορίου ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν ἀποβίω- σαντος Θεοχάρους Ζούγκου, Χριστόδουλος. Εὐχόμεθα τοῖς συγγενέσι τῶν μεταστάντων ταχεῖαν παραμυθίαν.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Κύριε Συντάκτα.

Σὰς παρακαλῶ θερμῶς ὅπως φιλοξενήσῃτε εἰς τινα γωνίαν τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος Σας τὰ βραχέα ταῦτα, ὧν ὁ σκοπὸς δὲν εἶνε ἄκαι- ρος ἐπίδειξις, ἀλλ' ἱερὸν καθήκον, ὅπερ ἐπι- βάλλεται εἰς πάντα συναισθανόμενον ν' ἀπο- δώσῃ εἰς τοὺς εὐεργέτας τῆς πατρίδος τὸν δίκαιον ἔπαινον.

Ἵσως θέλει λογισθῇ ὑπερβολὴ ἐὰν δημοσίᾳ ἐκφράσω τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς τὸν ἐν τῇ Κοινῇ ἑλληνικῇ Σχολῇ τῆς ἰδιαίτερας μου πατρίδος Λεσινίτσας τῆς ἐπαρχίας Δελβί- νου διευθυντὴν κ. Σταῦρον Τάτζην, ἀφορ- μῆς δοθείσης μοι ἐκ τῆς ἐκείσε, χάριν οἰ- κογενειακῶν λόγων κατὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα μεταβάσεώς μου, ὅποτε ἔσχον τὴν εὐ- χάριστον εὐκαιρίαν νὰ ἴδω ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν τε ὁργανισμὸν καὶ τὰς παραδόσεις ἐν γένει τῶν μαθημάτων, τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν, καὶ τὴν κανονικὴν ἐν γένει τῆς Σχολῆς λειτουργίαν, ὅφ' ὧν πάντων, ἐξέστω μοι εἰπεῖν, ὅτι ἐμα-

κάρισα τὴν νέαν γενεάν τῆς φίλης μου πατρί-δος ἐκπαιδευομένην ὑπ' ἀνδρὸς λίαν φερεπόνου, καὶ ἐπίσημον, ἐπὶ διδακτικῇ ἱκανότητι, κατέ- χοντος θέσιν. Συγχαίρω δὲ ἀπὸ καρδίας τοὺς κ. κ. ἐφόρους καὶ ἰδία τοὺς φιλομούσους καὶ φι- λοπάτριδας ἀδελφούς κ. κ. Φώτιον καὶ Γεώρ- γιον Λέζον, τοὺς ἀκαμάτους ὑπὲρ τῶν κοινῶν τῆς πατρίδος ἐργαζομένους, οἵτινες, κηδόμενοι τῆς τῆς Σχολῆς εὐκλείας, ἐπανέφερον τὸν καὶ πρὸ ἐτῶν εὐδοκίμως ἐν τῇ Σχολῇ ἡμῶν ἀρχαῖον τοῦτον διδάσκαλον διδάξαντα. Δέγω δὲ ὅτι ἡ πατρίς μου Λεσινίτσα καὶ ἰδία ἡ πόλις τοῦ Δελ- βίνου καὶ ἡ ἰδιαίτερα αὐτοῦ πατρίς Δροβιανῆ ἐν αἷς, ἐπὶ τριακοταετίαν καὶ πλέον, μετ' ὄντως πατριωτικοῦ ζήλου ἐδίδαξαν, μεγάλας ὀφείλουσιν αὐτῷ εὐεργεσίας, διότι ὅπου καὶ ἄν τις εὐρεθῇ, πανταχοῦ βλέπει καθηγητὰς, ἰατροὺς, διδασκάλους, φοιτητὰς, γραμματεῖς, σπουδαίους ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατέχοντας θέσεις, ἰδία δὲ πλείστους Δροβιανίτας, διότι ἐκεῖ ὁ ἀ- κάματος οὗτος διδάσκαλος μέγαν ἠγωνίσθη ἀ- γῶνα ἐπὶ συνεχῇ εἰκοσαετίαν, ὑπὲρ τῆς δια- πλάσεως τῆς νεότητος καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἐκ- παιδευτηρίων ἐξ ὧν, μέχρι τῆς πρὸ διετίας ἀποχωρήσεώς του, ἀγλαὰ παιδεύματα καὶ προῖ- ὄντα ἐπιτυχῶς, ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου τούτου Σχο- λάρχου, καλλιεργούμενα, ἐξῆλθον. Εὐχομαι ὁ- θεν ἀπὸ καρδίας τῇ πατρίδι νὰ μὴ κατακριθῇ ὑπὸ τῆς ἱστορίας ἐπὶ ἀγνωμοσύνη πρὸς τὸν ὁπωσδήποτε αὐτὴν εὐεργετήσαντα. Ἐγὼ δὲ ἔ- σομαι διὰ πάντα εὐγνώμων διότι ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ διδαχθῶ παρ' αὐτοῦ τὰς πρώτας τῆς μαθήσεώς μου βάσεις.

Περὶ δὲ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοτικοῦ σχο- λείου καὶ τῶν κοινῶν ἐν γένει, τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἐκκλησιῶν θέλω γράφει ἐκτενῶς εἰς ἐπό- μενα φύλλα· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ζητῶ τὴν συν- ὁρομὴν παντὸς τὴν πατρίδα πονοῦντος, ἰδία τῶν ἐν τῇ ξένῃ, ἵνα μοὶ ἀποστείλῃσιν οἵας καὶ ὅσασδήποτε πληροφορίας, διότι δὲν μοι ἦτο δυ- νατὸν ν' ἀντιληφθῶ, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις καθ' ἃς ἐκεῖ διέμεινα, ἰδιοῖς ὀμμασι τὰ πάντα, χωρὶς νὰ φεισθῶσι τῶν ὀνομάτων ἐκείνων οἵτινες εἶνε οἱ αἴτιοι τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς ἁνω Λεσινίτσας, φοβούμενοι τὰ μέσα ἅπερ οὗτοι διαθέτουσιν, διότι θέλω ἀναλάβει μόνος ἀκε- ραίαν τὴν εὐθύνην τῶν ὅσα θέλω γράφει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27ην Μαΐου 1899.

Κωνσταντῖνος Ι. Ζαρμπάλας

Φοιτητῆς

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Τὸ Φλαμπουράρι καὶ ἡ ἐκκλη- σία του.

Γνωστὸν πᾶσι τοῖς Ἡπειρώταις ὅτι αἱ ἐκκλη- σίαι πολλαχοῦ κατήντησαν εἰς ἀθλίαν κατάστα- σιν, τὸ κοινὸν δὲ παραδεδομένον ὅτι εἰς τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία τῆς Ἡπείρου τὸ πρῶτον ποῦ κάμνει ἐντύπωσιν ὑπὸ ἐποψὴν πλούτου καὶ ἀρχιτεκτονικῆς μεγαλοπρεπείας εἶνε αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ σχολεῖα, κατήντησαν ἤδη οὕτως, τὰ πλέον δὲ ἐρειπωμένα κτίρια εἶνε αὐτοὶ καὶ τὰ σχο- λεῖα καὶ αἱ ἐκκλησίαι δι' ἑλλειψιν πόρων. Τὸ τοιοῦτον οἱ πανταχοῦ Ἡπειρώται καὶ δι' ἐκτά- κτων συνδρομῶν προσπαθοῦν νὰ ἔλθουν ἀρωγοὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ἡ Δημογεροντία Φλαμπου- ράρι τοῦ Ζαγορίου ποιεῖται ἐκκλησίαν ὑπὲρ τῶν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν εὐρισκομένων ναῶν τοῦ χωρίου τῶν πρὸς πάντας μὲν τοὺς Ἡπειρώτας, ἰδία δὲ τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου τούτου ὅπως ἔλθουν ἀρωγοὶ πρὸς ἀνακαίνισιν τῶν ἐκκλησιῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ εὐγενεῖς Ζαγορίσιοι θὰ προθυμοποιηθῶν νὰ συνδράμωσιν ὑπὲρ εὐγενούς σκοποῦ. Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸν κ.

Γεώργιον Ρούσην

Κέρκυρα

ὅστις διωρίσθη ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τῶν δημογε- ρόντων τοῦ Φλαμπουράρι ταμίης τῶν ἐκ τῶν συνδρομῶν εἰσπράξεων.

Χ. Κ.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΥ ΣΠ. ΤΣΕΡΤΙΝΗ

Διπλωματοῦχον ὁδοντοῖατροῦ βοηθοῦ ἐπὶ περταετίαν τοῦ Δος Agabey

13 Ὁδὸς Βουλῆς καὶ Μουσῶν 13

Ὁδόντες ἐκ καουτσούκ	ἀπὸ δρ.	4—15
Ὁλόκληροι ὁδοντοστοιχίαι	»	80—200
Ὁδόντες βιδωτοὶ (A. Pivot)	»	10—20
Ὁδόντες ἐκ χρυσοῦ	»	20—30
Ὁλόκληροι στέφανοι ἐκ χρυσοῦ ἢ πλατίνης Dents Couronés	»	30—50
Σφραγίσματα ὁλων τῶν εἰδῶν συμ- περιλαμβανομένων καὶ τῶν χρυσῶν	»	5—30
Καθαρισμὸς ὁδόντων	»	5—10
Ἐξαγωγή ὁδόντων	»	4

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Ἰατρός

Παθολογικὰ καὶ παιδικὰ νοσήματα

Δέχεται ἀσθενεῖς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 16Α γυ- ναικείᾳ αἰκίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ Νικοδμήμου.

8—9 π. μ. 2—3 1)2 μ. μ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙῃ

Εἶνε περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὸ Ξενοδοχεῖο τοῦτο καθὼς καὶ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ, διότι εἶνε εἰς ἅπαντας γνωστὸς διὰ τὰς εὐκολίας τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς διερχομένους ἡμετέρου πατριώτας.

ΨΩΜΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΥΣ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Βύσσης καὶ πλησίον τῆς Σχολῆς Καραϊάνου Ἀλευροπωλεῖον Γ. Γιαννῆ πω- λεῖται Ἄρτος κατασκευαζόμενος ἀποκλειστικῶς τοὺς πασχοντάς ἐκ Διαβήτου παρ' ἰδιοῦ τεχνίτη.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ θαριότης ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτῇ. Τιμαὶ ἀν- ταγωνίσται εἶνε τὰ μόνι συστατικά διὰ τὸ λαρ-ν τοῦτο κουρεῖον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΛ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Δρομολόγιον ἐξωτερικῶν γραμμῶν ἐκ Πειραιῶς.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

Τρίτην (Μεσημβρίαν) διὰ Χανιᾶ Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

» (ὥρα 3 μ. μ.) διὰ Δαρδανέλια Κ) καὶ Πύργον (Βουλγαρία).

» (ὥρα 7 μ. μ.) διὰ Βῶλον καὶ Θεσσαλονίκην.

» (ὥρα 7 μ. μ.) διὰ Πάτρας κ.τ.λ. καὶ Ἀγίους 40.

Τετάρτην (ὥρ. 8 μ. μ.) διὰ Κόρινθον κτλ. Πά- ραν, Σαλαῶραν.

Πέμπτην (ὥρ. 8 μ. μ.) διὰ Κόρινθον κτλ. Πά- ραν, Σαλαῶραν.

Παρασκευὴν (7 μ. μ.) διὰ Βῶλον καὶ Θεσσα- λονίκην.

Σάββατον (ὥρ. 8 π. μ.) διὰ Πάτρας Κέρκυ- ραν καὶ Ἀγίους 40.

Ἀφίξεις ἐξ Ἀγίων 40 εἰς Πειραιᾶ.

Τρίτην πρωὶ καὶ Παρασκευὴν ἀπόγευμα.

ΣΗΜ. Οἱ Ἡπειρώται συμφέρον ἔχον νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἐταιρείαν ταύτην, ἀρ- συνέδεσε τὴν πατρίδα μας διὰ τῶν ἀτμοπλο- κῶν γραμμῶν ἐξυπηρετουσῶν τακτικώτατα τὰς συγκοινωνίας τῆς Ἡπείρου μὲ ὅλα τὰ μέρη, ποὺ οἱ Ἡπειρώται ταξιδεύουσι. Συμφέρον ἰδιαίτερον μέγιστον ἔχουσι οἱ δι' Ἀγίους 40 ταξιδεύοντες καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅθ' ὑποστηρίξωσι τὴν ἐταιρείαν ταύτην πρὸς μόνον.